

Impressie

NRC, 1-4-2019

Afdelingsblad van GroenLinks Voorschoten

Dertigste jaargang nummer 1, maart 2024

Colofon

Medewerkers aan deze Impressie: Astrid Cortel, Michiel van Essen, Steef Harlaar, Marijke Kleijweg en Fons Lemmens.

Ontwerp omslag: Steef Harlaar. Papiersoort: Black label Zero A4 80gram, TCF and FSC certified mix

De auteurs schrijven op persoonlijke titel, en vertolken niet noodzakelijkerwijs de opvattingen van GroenLinks Voorschoten.

Redactieadres: Michiel van Essen, Donkiaan 27, 2254 AA Voorschoten, tel: 06 16804118. E-mail: michiel@glvs.nl

Bestuur Gr-Li Voorschoten: Voorzitter: Marijke Kleijweg, Secretaris: Paulien van Yperen, Penningmeester: Bart Verschoor, lid: Fons Lemmens, lid: Astrid Cortel.

Raadsleden: Albert Deuzeman, fractievoorzitter, Conny van der Krogt, Paul 't Lam en Corine Ilic.

Burgercommissieleden: Marja Nell en Tom Fabri

Steunfractie: Joop Bos en Fons Lemmens.

Commissieleden: - Burger en Bestuur: Albert Deuzeman en Tom Fabri
- Mens en Samenleving: Paul 't Lam en Marja Nell
- Wonen, Ruimte, Groen: Conny van der Krogt en Corine Ilic
- Algemene Regionale Zaken: Albert Deuzeman

Uiterste inleverdatum voor kopij voor de Impressie in Times New Roman 14:

7-6-2024

Mensen die geen lid zijn van GroenLinks kunnen zich voor €4 per jaar abonneren op een 'papieren' versie van deze Nieuwsbrief. De digitale versie is gratis. Aanmelden via het redactieadres.

Inhoud

COLOFON	1
VOORWOORD	3
FRACTIENIEUWS MAART 2024	4
OPEN BRIEF AAN DE BURGEMEESTER	8
DE FORMULIERENBRIGADE	10
EUROPA EN DE BOZE BUITENWERELD	13
STEEFS EI	18
WIM BURGGRAAFF	21
HET ANTWOORD VAN LINKS	22
SAMENWERKING GROENLINKS - PARTIJ VAN DE ARBEID.	26
AGENDA VOOR LEDEN	30

Voorwoord

Geachte lezer,

Voor u ligt de eerste Impressie van 2024, de 30ste jaargang. Uiteraard starten we met het dit keer vrij uitgebreide Fractienieuws, fijn voor als u niet in de gelegenheid bent de Commissie en Raadsvergaderingen te volgen.

Astrid Cortel reageert in een open brief op burgemeester Stemerink ´s column in de Voorschotense Krant.

Op 6 juni zijn de Europese verkiezingen. Fons heeft voor u naar het programma van de gecombineerde lijst van GroenLinks/Partij van de Arbeid op een aantal punten bekeken. Een lezenswaardige samenvatting. Steefs Ei is ook gewijd aan de Europese verkiezingen en haar geschiedenis. Fons schreef ook een samenvatting van de lezing van Tim S Jongers en Noortje Thijssen in februari hielden in De Balie: een zeer basale visie op onze huidige maatschappij.

Ondergetekende was nieuwsgierig naar het werk van de Formulierenbrigade en interviewde Marianne Charbon, zij deed daar vrijwilligerswerk.

Marijke doet verslag van de afspraken die er met de PvdA gemaakt zijn rondom het samenwerken in dit jaar.

Veel leesplezier,

Michiel van Essen, eindredacteur.

Fractienieuws maart 2024

Auteur: de fractie

Treurnis over de coalitie

De fractie diende in de laatste raadsvergadering van 2023 een motie van treurnis in over de handelwijze van het college. Daar waren nogal wat aanleidingen voor, en die werden allemaal genoemd in de motie.

- Het college realiseert in deze periode geen scholenbouw, terwijl in het coalitieakkoord goede onderwijshuisvesting prioriteit heeft gekregen.
 - Het college negeert de afspraken over huisvesting van culturele voorzieningen uit het coalitieakkoord zonder de beloofde alternatieve voorstellen aan te bieden.
 - Het college pakt het achterstallig onderhoud van het riool, zoals aangegeven in het coalitieakkoord, niet aan.
 - Het college laat in zijn sportvisie de sportaccommodaties buiten beschouwing, waardoor de in het coalitieakkoord beloofde ondersteuning bij investeringen in sportaccommodaties bemoeilijkt wordt.
 - Het college voert het nieuwe subsidiebeleid zoals dat is vastgesteld door de raad niet uit, en faalt in het actief informeren van de raad, met verhullende antwoorden op schriftelijke vragen en het niet nakomen van relevante toezeggingen.
- Het college verzuimt herhaaldelijk de raad tijdig te informeren over financiële overschrijdingen, tegenvallers en onzorgvuldigheden. Voorbeelden: de financiële gevolgen van het debacle rond het Ambachts- en Baljuwhuis (€350.000 schadevergoeding te betalen) en de vergeten subsidieaanvragen voor zwembad Het Wedde (€ 100.000 subsidie misgelopen). En dat, terwijl het coalitieakkoord transparantie en zorgvuldigheid had beloofd.

De fractie oordeelde, dat de door het college gemaakte keuzes tot onverantwoord uitstel hebben geleid en tot beschadiging van het vertrouwen van de inwoners.

Daarom sprak de fractie in de motie zijn treurnis uit over de handelwijze van het college en drong aan op grotere daadkracht en transparantie. De motie werd mede ondertekend door de fracties van D66 en de PvdA.

De coalitiepartijen betreurden de motie van treurnis. Zij wezen op de beperkte ambtelijke capaciteit en betoogden, dat er wel vooruitgang wordt geboekt, alleen minder snel dan we zouden willen. GroenLinks-woordvoerder Albert benadrukte echter, dat de coalitie de eigen afspraken uit het coalitieakkoord niet uitvoert, als gevolg van de keuzes

die de coalitie zelf maakt, niet omdat de ambtelijke capaciteit tekortschiet. De motie vormde daarmee de afsluiting van een teleurstellend jaar, waarin het college weinig wist te bereiken en de beloftes van het coalitieakkoord nauwelijks waar kon maken.

Minimabeleid

Het minimabeleid voor de financieel kwetsbare inwoners van Voorschoten kraakt en piept aan alle kanten. Dat was al bekend maar nu heeft de lokale rekenkamer ook deze conclusie getrokken, in een rapport uit april 2023. Veel bewoners zijn niet op de hoogte van gemeentelijke regelingen, die vaak moeilijk of niet te vinden zijn. Inwoners vinden het bezwaarlijk iedere keer dezelfde informatie te moeten aanleveren voor verschillende regelingen. Maatwerk kon vaak moeilijk geleverd worden. Inwoners die om hulp vroegen werden niet als gelijkwaardig behandeld. Consulenten waren niet goed bereikbaar en ook de systemen om aanvragen te doen haperden met enige regelmaat. De conclusies van het rapport van de Rekenkamercommissie komen overeen met de signalen die de fractie van inwoners ontvangt. Daarom zijn gerichte en concrete acties nodig. Fractielid Paul bepleit de volgende maatregelen: (1) Zet een armoedebeleid op (i.p.v. alleen een minimabeleid); (2) Breng de inkomensnorm voor de minimaregelingen naar 130% van

het sociaal minimum; (3) Voer een Voorschotense Pas in; (4) Maak een centrale inkomenstoets voor de verschillende minimaregelingen; (5) Stel een maatwerkbudget beschikbaar voor de sociaal werkers; (6) Kom met een loket voor de sociale dienst, waar onder meer een inkomensconsulent beschikbaar is. De coalitiepartijen echter hebben geen enkele haast met het invoeren van verbeteringen, zo bleek in de raadsvergadering van 1 februari. Zij vinden dat het college pas in december hoeft aan te geven welke aanbevelingen van de Rekenkamercommissie worden overgenomen en welke niet. Een vertragingstactiek, die de minima in de kou laat staan. Pijnlijk en beschamend.

Adegeest op de schop

Er komt een integrale herinrichting van de wijk Adegeest. In zijn vergadering van 1 februari 2024 heeft de gemeenteraad het definitief ontwerp daarvoor goedgekeurd. Daar is een samenwerkingstraject aan voorafgegaan met bewoners, werkgroepen, ondernemers en verenigingen uit de wijk. De herinrichting moet van Adegeest een meer veilige, prettige en toekomstbestendige leefomgeving maken met 87 extra bomen, ruim 10.000 m² groene verhardingen en een volledig gescheiden rioolstelsel, waarbij de hemelwaterafvoer (hwa) op verhardingen voor 100% en het dakoppervlak voor 50% is afgekoppeld. De wijk wordt

ingericht als een 30 km gebied, met verkeersdrempels en -plateaus.

Corine sprak namens GroenLinks haar tevredenheid uit over het resultaat.

“GroenLinks is trots op iedereen die een steentje bijdroeg aan het plan in de afgelopen jaren. Het resultaat van een aantal jaren inzet van medewerkers van de gemeente en inwoners. De aanleiding was dat het riool vervangen moest worden, maar die kans werd aangegrepen om de wijk te vergroenen én veiliger te maken. Bovendien komt er meer biodiversiteit. Er zijn bijvoorbeeld natuuroevers bedacht en er komt meer afwisseling in het groen in de bermen. Is daarmee het hele plan naar de zin van GroenLinks? Nee, wat ons betreft hadden meer parkeerplekken op diverse locaties niet gehoeven. Maar er is samengewerkt tussen inwoners en gemeente, er zitten plussen en minnen in, verschillende smaken zien we terug in het plan. En het is nu aan ons, de Raad, om het definitief ontwerp en het proces als geheel te beoordelen. En daarover het volgende. Het STOMP-principe werd van tevoren omarmd en is verweven in dit plan. STOMP staat voor stappen (voetgangers), trappen (fietsers), openbaar vervoer en pas dan met eigen vervoer. Dat is vanaf het begin omarmd en verweven in het hele plan. Hoe pakt dat concreet uit?

In de toekomst zien we spelende kinderen in groenstroken, ouderen van dagen die te voet naar het

centrum kunnen, onderweg genietend op een bankje van een bloemrijke berm, en kinderen veilig op de fiets naar school. Iedereen die wil genieten van een groene wijk kan dat na de werkzaamheden veilig doen. Kortom, inwoners van Adegeest zullen op een veilige manier kunnen genieten van hun groene wijk. Wij gaan geen puzzelstukjes uit het plan wel of niet steunen. GroenLinks staat achter dit definitief ontwerp en wenst de wethouder en alle betrokkenen succes bij de uitvoering.

Waterketenprogramma

De gemeenten Leiden, Leiderdorp, Oegstgeest, Zoeterwoude, Wassenaar en Voorschoten hebben gezamenlijk met het Hoogheemraadschap Rijnland een integraal waterketenprogramma opgesteld voor de periode 2024-2028. Ook de drinkwaterbedrijven in de regio nemen hier aan deel. Dit programma is een voortzetting van de reeds bestaande samenwerking. Doel is het rioolstelsel te verbeteren, waardoor de kwaliteit van het oppervlaktewater verbetert, de afvoer van afvalwater verbetert, en regenwater zoveel mogelijk apart wordt afgevoerd naar oppervlaktewater.

In de raadsvergadering van 7 maart voerde Corine namens GroenLinks het woord. “Het integraal waterketenplan: heel belangrijk. Het gaat om onze rioleringen, die hebben invloed op waterkwaliteit in de sloten in ons dorp én ze hebben een

relatie met grondwaterpeil en de ervaren wateroverlast. In een aantal wijken in Voorschoten ervaren inwoners de directe gevolgen van de achterstand die we hebben. Langs de Leidseweg Noord, in de Krimwijk, de Vlietwijk en op andere plekken. Uit klimaatstresstesten bleek dit al in theorie, onze inwoners ervaren het in de praktijk: kelders staan onder, tuinen en poorten blijven vol water staan na een flinke regenbui. En feit is: we lopen achter in onderhoud én we zijn niet op orde wat metingen en inzicht betreft op een breed scala van punten. . . . Het grote probleem zijn de overstorten. Want wist u dat de waterkwaliteit na een overstortmoment, wanneer het rioolwater direct in de sloot terecht komt, niet eventjes slecht is, maar enkele dagen daarna nog steeds. Het waterleven, de biodiversiteit krijgt direct last van zuurstoftekort. Dit effect houdt aan en je kunt dus niet een gezonde balans in het water opbouwen zolang je blijft overstorten. Groenlinks benadrukt: **het** doel moet zijn om **al** het Voorschotense afvalwater naar de zuivering te krijgen. De zuivering

moet voldoende capaciteit hebben, en dat ligt bij het Hoogheemraadschap van Rijnland. De overstort op de Vliet is slechts een tijdelijke verbetering, maar het rioolwater komt dan in ieder geval niet meer terecht in de sloten midden in ons dorp. De uitvoering hiervan ligt bij Rijnland. In dit integraal waterketenplan zien we dat verbetering verwacht kan worden in de genoemde punten mits er samengewerkt wordt. Dit zien we graag uitgevoerd zoals nu wordt afgesproken in dit plan. Het is nl. een mooi plan. Maar het plan hangt wel af van de samenwerking van de gemeenten en het hoogheemraadschap. In verleden hebben we gezien dat dit in uitvoering flink vertraging is opgetreden. Bijvoorbeeld: die overstort is al in 2022 beloofd. We hopen daarom dat het nu beter wordt, maar willen wel de vinger aan de pols houden. We denken dat het goed is om op mijlpalen te kijken of er bijgesteld moet worden”. Het Integraal Waterketenprogramma 2024-2028 (IWKp 24-28) werd unaniem door de raad aangenomen.

Open brief aan de burgemeester

Auteur: Astrid Cortel

Geachte burgemeester,
Ik las uw column over de 'Roze Olifant' in de Voorschotense krant. Even voorstellen. Ik ben inwoner van dit mooie dorp en ik vermoed dat ik behoor tot één van de politieke partijen waarop u het oog heeft in uw column. Om met de deur in huis te vallen: u heeft het mis. Ik denk beslist niet dat alle PVV-stemmers racisten zijn. Ik denk ook dat de meesten bezorgde burgers zijn. Met zorgen over een huis voor hun kinderen, over stijgende energielasten. Mensen, die hun wijk zien veranderen en die zich door hun overheid niet gehoord voelen. Ik deel ook graag uw oproep om zonder oordeel met elkaar in gesprek te gaan, om te horen wat de achtergrond is van hun zorgen. Dus nee, ik denk niet dat PVV-stemmers per definitie racisten zijn. Maar, en daarom schrijf ik u deze brief, het gedachtegoed van de PVV is wél racistisch. De politici van de PVV roepen op tot uitsluiting van hele bevolkingsgroepen. Zij zetten aan tot haat. De PVV-stemmer is geen racist, maar is wijs gemaakt dat 'de migrant' de hiervoor genoemde problemen heeft veroorzaakt en dat zijn aanwezigheid het oplossen van

die problemen in de weg staat. Daarbij wordt de aandacht van de kiezer weg geleid van wat naar mijn stellige overtuiging de belangrijkste oorzaken zijn van de geschetste problemen: falend woningbouwbeleid, privatisering van publieke diensten, primaat van de markt en gebrek aan belangstelling van politici voor degenen die wonen in de meest kwetsbare wijken. De kiezer wordt dus voor de gek gehouden. Erger nog, dat doet de PVV niet alleen door te liegen over oorzaken, dat doet ze ook met de door hen voorgestelde oplossingen. Zo blijkt uit serieuze onderzoeken dat bijvoorbeeld het plaatsen van een 'muur' de instroom niet doet dalen. Asielzoekers kiezen dan gevaarlijker routes. Oftewel de kiezer is onjuist en onvolledig geïnformeerd over oorzaken en oplossingen. Dat heet misleiding. Het gevolg hiervan is dat inderdaad een grote groep wordt weggezet, namelijk 'de buitenlanders' en in het bijzonder de asielzoekers en statushouders. De tragedie is bovendien dat echte oplossingen voor de geschetste problemen

uitblijven.

Burgemeester, in uw column lees ik dat u een burgemeester wilt zijn voor alle Voorschotenaren. Dat waardeer ik en daar ben ik ook steeds vanuit gegaan. Ik zou u echter willen oproepen om ook de burgemeester te zijn in woord en daad van de Marokkanen, Syriërs, Palestijnen, Eritreeërs en Afghanen die ook in ons mooie dorp wonen. Om te doen wat in uw vermogen ligt om te

zorgen dat ook zij zich hier thuis voelen. Net als voor de Oekraïners, waarvoor ons dorp zich zo bewonderenswaardig heeft ingezet. Dat betekent bijvoorbeeld voor hen in de bres springen als dat nodig is, omdat zij verketterd worden. Of om met hen in gesprek te gaan, net als met de PVV-stemmer over hun zorgen en noden. Kortom, door een burgemeester te zijn voor alle Voorschotenaren, ongeacht hun politieke voorkeur of land van herkomst.

De Formulierenbrigade

Auteur: Michiel van Essen

Via een tip werd Marianne Charbon bereikt. Zij was lid van de Formulierenbrigade en kon daar vast wat over vertellen. Zij is lid van GroenLinks, en nam deel aan de bijeenkomsten van de “Groene Wieven”. Marianne deed een paar jaar vrijwilligerswerk in de Formulierenbrigade, tot de coronapandemie. Haar gezondheid was matig en in die periode kwam ze bijna niet buiten.

Nieuwsgierig naar de praktijk van de Formulierenbrigade werd de afspraak gemaakt. Marianne was druk bezig met kleinkinderen, maar een paar dagen later zaten we in haar huiskamer. Ze formuleert bedachtzaam en neemt regelmatig even bedenktijd.

Welke mensen komen naar de Formulierenbrigade?

“Vooral mensen met een niet Nederlandse achtergrond. Toen waren het vooral vluchtelingen, o.a. Eritreeërs, mensen uit Syrië, en in mindere mate mensen met b.v. een Marokkaanse en Turkse achtergrond. Hoewel we het niet navroegen woonden de meeste mensen in Voorschoten”. Het heet Formulierenbrigade, maar veel tijd werd ook besteed aan bellen. Nederlanders die kwamen waren vaak vrouwen, vaak na een scheiding, en van middelbare leeftijd. Het voor zichzelf zorgen in de Nederlandse samenleving is lastig als Nederlands niet je eerste taal is. Vertalen is heel belangrijk. In spreektaal kan je dingen wel vaak goed uitleggen. Ik denk terug aan een vrouw die de bank niet vertrouwde en om hulp vroeg. Ik rekende een en ander voor haar na, en gaf uitleg, bijvoorbeeld over de data van overschrijven. Toen begreep ze het beter en was haar wantrouwen in ieder geval een stuk minder.

Opvallend is het grote vertrouwen dat je als vrijwilliger meteen krijgt: inclusief toegang met hun DigiD,

bankrekeningen etc. En dan heb je nog niets gedaan. Het gaat over huurtoeslag, zorgtoeslag en bijvoorbeeld pensioenvraag. Je zit midden in hun privéleven. Overigens is er voor de belastingen een apart groepje vrijwilligers”.

Hoe wordt je vrijwilliger bij de Formulierenbrigade?

“Bij mij ging het zo dat ik, na een tip van iemand, belde en een afspraak maakte. Aan het einde van dat gesprek zei de medewerkster: je kunt dinsdag beginnen. Dat was het. Ik heb geen scholing vooraf gedaan, wel fijn was dat er bijscholing gegeven werd. Al werkende werd ik `ingewerkt`. Ik heb begrepen dat dit nu anders gaat. Daarnaast was er de sociaal raadvrouw, die er ook voor ons was, alleen had ze zoveel werk, dat het ondersteunen van de vrijwilligers toen te weinig gebeurde. De mensen die met een vraag komen, willen graag dezelfde persoon om mee te praten. Dat mag niet, om te voorkomen dat de vrijwilliger zich te verantwoordelijk voor de situatie gaat voelen, of te veel gaat overnemen. Het elkaar niet kennen heeft ook het voordeel dat de mensen verwachten dat je niets met de informatie doet, dan hen helpen. Het is ook de kunst om geen zorgen

mee naar huis te nemen. Dat lukte mij meestal wel”.

Was er onderling overleg over hoe zaken aan te pakken?

“Nauwelijks, je moest veel zelf oplossen, de sociaal raadvrouw was er gewoon weinig, die was heel druk, en haar stagiaire wisselde na een jaar weer.”

Kunnen regelingen simpeler?

Dan neemt Marianne bedenktijd, en komt er een gewogen antwoord: “nee, ik denk van niet, daar ligt mijns inziens niet het probleem, het gaat heel vaak over de taal niet machtig zijn. Het formulieren invullen is goed te doen.

Veel belangrijker is dat er niet zo streng gestraft wordt als er iets mis gaat. Dat dan het volledige bedrag ineens terugbetaald moet worden, terwijl het om een kleine fout gaat. Dat klopt echt niet en is desastreus. Het gaat zo vaak om mensen met een klein inkomen, die niet veel kunnen sparen. Ik denk nog aan een voorbeeld van een vrouw die van de zorgverzekeraar een boete kreeg vanwege één maand geen premie betalen. Bij de overgang naar het nieuwe jaar, waarbij ze de premie zelf moest gaan betalen in plaats dat

de gemeente dat direct deed, dacht ze dat die januari al betaald had. De rest van dat jaar had ze wel betaald. Een misverstand. Na drie kwartier bellen, had zij de ontbrekende maand betaald en was de boete geschrapt. Dan ga je heel tevreden naar huis”.

Iets anders is dat ik ook vind dat er bijvoorbeeld door de gemeente meer vertaald kan worden. Veel vluchtelingen zijn hoog opgeleid en spreken vaak Arabisch. Als er werd vertaald naar het Arabisch kunnen ze

zoveel zelfstandiger opereren. Dit geldt natuurlijk ook voor anderen zoals b.v. Turken. Opvallend vond ik ook dat de meeste mensen wel wisten dat er voor bepaalde zaken vergoedingen zijn (fietsen, computers, wasmachine ed.), maar niet wisten hoe ze dat aan moesten pakken. Kennelijk werden dat soort zaken onderling uitgewisseld. In die vergoedingen aanvragen, is de Formulierenbrigade heel goed”. Kortom: een zeer zinvolle “brigade”, die werkt vanuit Voorschoten voor elkaar.

Europa en de boze buitenwereld

Auteur: Fons Lemmens

In de krant lees ik over de oorlog in Oekraïne, maandenlange bombardementen in de Gazastrook, de onstabiele politieke situatie in de VS, de noodzaak om onze defensie te versterken, grote aantallen vluchtelingen, om maar eens een paar zware onderwerpen te noemen. Hoe moeten we daar in Europa mee omgaan, vraag ik mij af. Op 6 juni a.s. zijn de verkiezingen voor het Europees Parlement. Ook bij die verkiezingen trekken GroenLinks en de PvdA samen op en hebben zij een gezamenlijk verkiezingsprogramma opgesteld. Hoe vinden GroenLinks en PvdA dat Europa deze kwesties moet aanpakken? *Om daar achter te komen heb ik in het programma de passages opgezocht over buitenlandbeleid, defensie, asiel en migratie.* Geen makkelijke thema's, maar wel erg belangrijk.

Defensie

De Europese defensie moet worden versterkt, aldus het programma. De NAVO, met de VS als sterkste militaire macht, is cruciaal voor onze militaire zelfverdediging, maar met toenemende politieke instabiliteit in de VS is het zaak dat Europa meer verantwoordelijkheid neemt voor zijn eigen veiligheid. “Daarom versterken we het veiligheids- en defensiebeleid van de EU én de Europese tak van de NAVO. We willen dat alle lidstaten gaan voldoen aan de afspraak binnen de NAVO om minstens 2% van het bruto binnenlands product (bbp) te besteden aan defensie”.

Ook het belang van defensiesamenwerking wordt onderstreept. Hogere defensie-uitgaven moeten zich vertalen in substantiële extra defensiecapaciteiten voor Europa, waaronder de door de NAVO verlangde capaciteiten. “Dat vraagt om veel sterkere samenwerking en integratie van onze krijgsmachten. Europese coördinatie van defensie-investeringen en de defensie-industrie dient te leiden tot de

gezamenlijke ontwikkeling, aankoop en onderhoud van wapensystemen; gezamenlijke opleidingen en bevelvoering; toenadering in strategische cultuur; het voorkomen van dubbelingen in het militair arsenaal door taakspecialisatie en de oprichting van multinationale eenheden die beschikbaar zijn voor zowel de EU als de NAVO”.

Verder wil GL/PvdA de steun voor Oekraïne uitbreiden, maken ze zich sterk voor een onmiddellijk staakt-het-vuren tussen Israël en Hamas, en willen ze samen met wereldwijde bondgenoten aan China duidelijk maken, dat wapens leveren aan Rusland en militaire agressie tegen Taiwan zware consequenties hebben.

Buitenlandbeleid

In het programma wordt gesteld, dat de afhankelijkheid van Russisch gas een enorme energiecrisis en inflatie in de EU hebben veroorzaakt, die de bestaanszekerheid van Europeanen

hebben aangetast. GL/PvdA streven dan ook naar strategische autonomie, wat inhoudt het afbouwen van risicovolle afhankelijkheden van derde landen. “We moeten in de EU meer onmisbare producten zelf produceren, voor zover die passen binnen een klimaat neutrale en circulaire welzijn economie. Met overheidsdeelnemingen, leningen en subsidies stimuleren we de productie van onder meer zonnepanelen, batterijen, magneten, computerchips, medicijnen, vaccins en medische hulpmiddelen, en de bouw van een publiek-civiele digitale infrastructuur”.

De partijen pleiten ook voor meerderheidsbesluitvorming op het gebied van Europees buitenlandbeleid, zodat een veto van een enkele lidstaat niet meer mogelijk is, behalve bij de inzet van eigen troepen.

GL/PvdA steunen landen die lijden onder de gevolgen van klimaatverandering bij het aanpassen aan de nieuwe omstandigheden en de uitrol van hernieuwbare energie. Door het opbouwen van een eigen groene industrie kunnen landen in het mondiale zuiden meer inkomsten verwerven en betere banen scheppen. “De afspraak dat EU-

landen minstens 0,7% van hun bruto nationaal inkomen (bni) besteden aan officiële ontwikkelingssamenwerking wordt bindend. Hier komen de uitgaven voor klimaatfinanciering bovenop. Daarnaast moderniseren we onze ontwikkelingssamenwerking: we gaan uit van de behoeften van landen zelf en verliezen de meest kwetsbaren niet uit het oog”.

Ook willen GL/PvdA dat de EU potentiële lidstaten veel actiever ondersteunt. Landen die dat willen, moeten concreet uitzicht hebben op toetreding. Dit mag niet ten koste gaan van de kracht van de EU zelf. Er mag niet worden getornd aan de voorwaarden voor toetreding op het gebied van rechtsstaat, democratie en mensenrechten. Met het Turkije van Erdoğan blijven de onderhandelingen bevroren.

Arbeidsmigratie

Op arbeidsmigratie kunnen en moeten we veel steviger regie voeren, aldus het programma. “Arbeidsmigratie is nu steeds vaker een verdienmodel om op de laagste prijs te concurreren met schandalige uitbuiting tot gevolg. Hieraan stellen we paal en perk door stevige arbeidsvoorwaarden te verankeren

voor iedere werknemer, deze streng te handhaven en de arbeidsmigratie vanuit landen buiten de EU strikt te reguleren. We rekenen af met sectoren die draaien op uitbuiting. Door migratie beter te reguleren kunnen we de rechten van migranten beter waarborgen, de maatschappelijke bijdrage van migratie vergroten en de impact verkleinen. We willen af van arbeidsmigratie als verdienmodel”.

Tegelijkertijd erkennen GL/PvdA dat er essentiële sectoren zijn met grote tekorten aan werknemers, waarbij gerichte arbeidsmigratie - ook van buiten de EU - nodig is, zoals de zorg, de bouw en de energietransitie. “Maar dat kan alleen goed gereguleerd en onder fatsoenlijke voorwaarden van eerlijk, veilig en goed (betaald) werk. Europa moet dan ook scherpere regels stellen voor gerichte arbeidsmigratie uit derde landen, waarbij mens en maatschappij vooropstaan. Zo voorkomen we ongereguleerde arbeidsmigratie van buiten de EU”.

Asielbeleid

De realiteit is dat er altijd mensen zijn die moeten vluchten voor oorlog, onderdrukking en geweld. Door in de volle breedte bij te dragen aan conflictpreventie, eerlijke handel, noodhulp, schuldkwijtschelding, ontwikkelingssamenwerking en klimaatbeleid kan Europa veel meer doen om de noodzaak om te vluchten weg te nemen. Europa moet zorgen voor veilige routes voor vluchtelingen en werkt daarin samen met de VN, aldus GL/PvdA.

“Er moet een gemeenschappelijk Europees asielstelsel komen, met meer gelijkheid tussen de lidstaten als het gaat om de behandeling van en de verantwoordelijkheid voor de asielzoekers”.

Asielzoekers moeten evenredig over de lidstaten worden gespreid, waarbij rekening wordt gehouden met de draagkracht van

samenlevingen en met de belangen van de asielzoeker, zoals al aanwezige familieleden in een opvangland. “Kinderen mogen niet in detentie terecht komen. We staan voor het recht op gezinsleven en scheiden kinderen niet van hun familie. We waarborgen de belangen van alleenstaande kinderen in de asielprocedure door hen een voogd aan te wijzen. Ze krijgen snellere procedures en kinderen die jonger zijn dan 12 jaar stellen we niet bloot aan verhoren van overheidsinstanties. Kinderen sluiten we nooit op”.

Verder stelt het programma, dat geïnvesteerd moet worden in voldoende en menswaardige capaciteit voor asielopvang en dat waar nodig extra ondersteuning aan de zuidelijke EU-lidstaten geboden moet worden.

“Wie na een procedure niet mag blijven in de EU, moet sneller terugkeren naar het land van herkomst. Daarom willen we serieuzer werk maken van overeenkomsten met herkomstlanden in EU-verband. Het respecteren van mensenrechten en veiligheid staat hierbij voorop. Deze landen bieden we een overtuigend aanbod waarvan beide landen

profiteren, zoals werkvisa voor legale migranten of studievisa en beurzen voor studenten”.

Er moet een einde komen aan *pushbacks* en geweld aan de Europese buitengrenzen. Dat moet onafhankelijk gemonitord worden. De buurlanden van conflictregio's vangen het overgrote deel van de vluchtelingen wereldwijd op. “De EU zet zich in voor mondiale solidariteit door middel van een vluchtelingenfonds, waarmee ook deze vluchtelingen recht krijgen op menswaardige opvang en een toekomstperspectief. We intensiveren humanitaire en ontwikkelingshulp en komen ook tegemoet aan de noden van lokale (gast)gemeenschappen

Tot zover het programma. Maar er speelt nog iets anders. PvdA en GroenLinks werken in Nederland steeds nauwer samen, maar in het Europees parlement maken ze deel uit van verschillende fracties. De PvdA is onderdeel van de “Progressieve Alliantie van Socialisten en Democraten” en

GroenLinks hoort bij de “Groenen/Vrije Europese Alliantie”. Bij stemmingen stemmen beide partijen meestal mee met de fractie waar ze deel van uitmaken. In de afgelopen jaren leidde dat ertoe, dat in 15% van de gevallen PvdA en GroenLinks verschillend stemmen. Volgens lijsttrekker Bas Eickhout is dat geen probleem. De laatste jaren is het verschil in stemgedrag kleiner geworden. Dat toont aan dat de partijen naar elkaar toe groeien. “Daar zie je echt het effect van onze pogingen de groepen dichter bij elkaar te brengen. Dat ook de Europese families meer hetzelfde zijn gaan stemmen laat zien dat wij als Nederlandse Europarlementariërs echt een voortrekkersrol spelen en onze invloed zijn uitwerking heeft op de fracties”.

Steef's EI

Het feest van de democratie wordt dit jaar weer gevierd: op 6 juni a.s. mogen we weer stemmen voor de enig rechtstreeks gekozen Europese instelling! De 705 leden van het Europees Parlement (EP) moeten ver-, -ge- of herkozen worden, door pakweg 375 miljoen Europeanen. Het is zelfs dubbel feest, want het is

de tiende keer dat deze verkiezingen gehouden worden: het EP wordt tiener!

Ik kan me de geboorte van de Europese spruit nog herinneren: op donderdag 7 juni 1979 mocht ik voor het eerst stemmen. In de Zilverfabriek (toen nog ècht een Zilverfabriek) heb ik het vakje van de PSP rood gekleurd. (Voorschoten schafte pas in 1986 stembalies aan).

Er deden een overzichtelijke 10 partijen mee en in Voorschoten waren het CDA en VVD toen verreweg het grootst (3.281 en 3.273 stemmen), gevolgd door PvdA (1.712), D66 (1.306), PPR (183), PSP (124), SGP (97), GPV (41), Lijst Leschot (38) en de CPN (24).

Landelijk was het CDA verreweg de grootste partij (36%), gevolgd door de PvdA (30%), VVD (16%), D66 (9%), GL (5%) en CU/SGP (3%)

De enige Nederlandse partijen die het EP haalden waren het CDA (10 zetels), PvdA (9), VVD (4) en D66 (2).

Bekende Nederlandse parlementariërs van het eerste uur waren Anne Vondeling, Hanja Maij-Weggen ("Meisje Maij", zoals Jan Blokker haar in zijn vele columns noemde), Ien van den Heuvel en Piet Dankert.

Ik heb weer eens wat overzichtjes gemaakt van de 9 uitslagen in Voorschoten en landelijk. Te zien daarin is dat de opkomst in Voorschoten steevast zo'n 10 % hoger ligt dan landelijk, en dat 1999 qua opkomst een absoluut dieptepunt was, met een opkomst van 30 %.

De teloorgang van de voorheen machtige partijen CDA en PvdA is goed te zien.

Voorschoten	1979	1984	1989	1994	1999	2004	2009	2014	2019	Gemiddeld
VVD	32,45%	35,07%	24,88%	31,24%	31,96%	20,15%	17,43%	19,61%	21,58%	26,04%
CDA	32,60%	28,28%	35,33%	27,56%	24,61%	23,91%	18,50%	14,32%	11,45%	24,06%
PvdA	16,97%	21,24%	18,76%	15,77%	13,95%	16,20%	9,74%	7,77%	19,36%	15,53%
GL	3,28%	4,19%	6,11%	3,17%	13,83%	8,62%	10,83%	8,70%	11,45%	7,80%
D66	12,95%	3,72%	10,43%	15,31%	8,36%	7,05%	16,69%	22,01%	9,23%	11,75%
CU/SGP	1,37%	2,38%	2,46%	2,74%	3,16%	1,72%	2,32%	2,46%	2,33%	2,33%
SP			0,29%	0,66%	2,67%	4,25%	4,52%	5,66%	2,14%	2,88%
Groenen		2,73%		2,51%			0,12%	0,14%	0,18%	1,14%
CP/CD/CP86		2,06%	0,62%	0,46%						1,05%
PvdD						4,41%	3,95%	4,89%	3,60%	4,21%
Europa Transp.						10,16%				10,16%
LPF						2,64%				2,64%
PVV							13,85%	9,92%	2,53%	8,77%
50+								2,69%	3,48%	3,09%
FVD									10,08%	10,08%
VOLT									1,89%	1,89%
DENK									0,40%	0,40%
Overig	0,38%	0,33%	1,12%	0,59%	1,44%	0,88%	2,05%	1,82%	0,30%	0,99%
Opkomst	68,19%	60,17%	54,21%	45,43%	39,04%	50,63%	48,39%	48,26%	54,59%	52,10%

Landelijk	1979	1984	1989	1994	1999	2004	2009	2014	2019	Gemiddeld
VVD	16,14%	18,93%	13,63%	17,91%	19,69%	13,20%	11,39%	12,02%	14,64%	15,28%
CDA	35,60%	30,02%	34,60%	30,77%	26,94%	24,43%	20,05%	15,18%	12,18%	25,53%
PvdA	30,39%	33,70%	30,70%	22,88%	20,11%	23,60%	12,05%	9,40%	19,01%	22,43%
GL	5,06%	5,60%	6,97%	3,74%	11,85%	7,39%	8,87%	6,98%	10,90%	7,48%
D66	9,03%	2,28%	5,95%	11,66%	5,80%	4,25%	11,32%	15,48%	7,09%	8,10%
CU/SGP	3,33%	5,21%	5,90%	7,81%	8,74%	5,87%	6,82%	7,67%	6,83%	6,46%
SP			0,65%	1,34%	5,04%	6,97%	7,10%	9,64%	3,37%	4,87%
Groenen		1,27%		2,35%			0,19%	0,23%	0,17%	0,84%
CP/CD/CP86		2,55%	0,78%	1,05%						1,46%
PvdD						3,22%	3,46%	4,21%	4,02%	3,73%
Europa Transp.						7,33%				7,33%
LPF						2,55%				2,55%
PVV							16,97%	13,32%	3,53%	11,27%
50+								3,69%	3,91%	3,80%
FVD									10,96%	10,96%
VOLT									1,93%	1,93%
DENK									1,10%	1,10%
Overig	0,44%	0,44%	0,80%	0,49%	1,83%	1,18%	1,79%	2,20%	0,34%	1,06%
Opkomst	58,12%	50,88%	47,48%	35,69%	30,02%	39,26%	36,75%	37,32%	41,93%	41,94%

GL 1979: PPR, PSP en CPN apart
 GL 1984: CPN/GNP/PPR/PSP
 GL 1989: Regenboog
 vanaf 1994 GL

CU/SGP 1979: SGP en GPV apart
 1984 t/m 1999 SGP/GPV/RPF
 vanaf 2004 CU/SGP

Zijn er conclusies te trekken uit de uitslagen. Tuurlijk. Zo is duidelijk te zien, dat de VVD en D66 in Voorschoten structureel groter zijn dan landelijk. Dat de PvdA landelijk meer stemmen trekt dan in Voorschoten. Dat CDA en GL vergelijkbaar zijn qua stemmenaantal. Dat CU/SGP in Voorschoten veel minder stemmen haalt dan landelijk. Dat de PVV landelijk een grotere uitslag haalt.

Ik heb ook nog een links-rechts verdeling gemaakt en gekeken wat de ontwikkeling daarvan is.

Verdeling links – rechts is natuurlijk wat arbitrair (hoe links is DENK, hoe rechts is D66), maar ik heb een verdeling gemaakt, die mij redelijk lijkt. Te zien is dat Links en extreem-

rechts de laatste 9 EP verkiezingen de grootse groei hebben doorgemaakt. T.o.v. de verkiezingen in 1979 (1984 i.g.v. E-Rechts) is Links in Voorschoten ruim vier keer zo groot geworden en extreem rechts 5 maal. Landelijk is die trend hetzelfde, zij het dat de groei van beiden kleiner is. Midden-Rechts is in beide lijsten ongeveer gehalveerd. Het grote verschil tussen de Voorschotense groei/verlies en de landelijke zit bij Midden-Links en Rechts. Midden-Links is in Voorschoten met een kwart gegroeid, terwijl ze landelijk met 25 % gedaald zijn. En Rechts is in Voorschoten ruim 20 % kleiner, terwijl er landelijk een groei van 15 % zichtbaar is.

Voorschoten	1979	1984	1989	1994	1999	2004	2009	2014	2019	%punt	+/-
Links (GL, PvdD, SP, Groenen)	3,28%	6,92%	6,40%	6,34%	16,50%	17,28%	19,42%	19,39%	17,37%	14,09%	429,57%
Midden-Links (VOLT, PvdA, DENK)	16,97%	21,24%	18,76%	15,77%	13,95%	16,20%	9,74%	7,77%	21,65%	4,68%	27,58%
Midden-Rechts (CDA, D66, CU)	46,92%	34,38%	48,22%	45,61%	36,13%	32,68%	37,51%	38,79%	23,01%	-23,91%	-50,96%
Rechts (VVD, 50+)	32,45%	35,07%	24,88%	31,24%	31,96%	20,15%	17,43%	22,30%	25,06%	-7,39%	-22,77%
Extreem-Rechts (PVV, FVD, LPF, CD, CP)		2,06%	0,62%	0,46%	0,00%	2,64%	13,85%	9,92%	12,61%	10,55%	512,14%
Rest (Overig, Europa Transparant)	0,38%	0,33%	1,12%	0,59%	1,44%	11,04%	2,05%	1,82%	0,30%	-0,08%	-21,05%

Landelijk	1979	1984	1989	1994	1999	2004	2009	2014	2019	%punt	+/-
Links (GL, PvdD, SP, Groenen)	5,06%	6,87%	7,62%	7,43%	16,89%	17,58%	19,62%	21,06%	18,46%	13,40%	264,82%
Midden-Links (VOLT, PvdA, DENK)	30,39%	33,70%	30,70%	22,88%	20,11%	23,60%	12,05%	9,40%	22,04%	-8,35%	-27,48%
Midden-Rechts (CDA, D66, CU)	47,96%	37,51%	46,45%	50,24%	41,48%	34,55%	38,19%	38,33%	26,10%	-21,86%	-45,58%
Rechts (VVD, 50+)	16,14%	18,93%	13,63%	17,91%	19,69%	13,20%	11,39%	15,71%	18,55%	2,41%	14,93%
Extreem-Rechts (PVV, FVD, LPF, CD, CP)	0,00%	2,55%	0,78%	1,05%	0,00%	2,55%	16,97%	13,32%	14,49%	11,94%	468,24%
Rest (Overig, Europa Transparant)	0,44%	0,44%	0,80%	0,49%	1,83%	8,51%	1,79%	2,20%	0,34%	-0,10%	-22,73%

Wim Burggraaff

Het antwoord van links

Auteur: Fons Lemmens

Wat is het antwoord van links op de verkiezingsuitslag van 22 november? In februari gaven de directeuren van de wetenschappelijke bureaus van PvdA en GroenLinks, Tim 'S Jongers en Noortje Thijssen, hun visie op de stand van het land en de koers van de rood-groene beweging. Hieronder staat een uittreksel van hun lezing in De Balie. De hele lezing en de discussie met de aanwezigen is te zien op <https://www.youtube.com/watch?v=Ar7HwMkocIc>

Tijdens de oorlog stelde Willem Drees een geschrift op met de titel "Enige richtlijnen voor Nederland voor het na de bevrijding te voeren beleid". Eén van de zorgen die hij daarin uitte was: "Te veel dreigt te gaan naar te weinig". Dat vraagstuk is nu nog actueler dan 80 jaar geleden. Tegenwoordig bezit 10% van de huishoudens 80% van het vermogen. Veel van de maatregelen die Drees destijds voorstelde zijn 1 op 1 terug te vinden in het huidige gezamenlijke programma van GroenLinks en PvdA: het zwaarder belasten van vermogen en winst, minder financiële druk voor gemeenten, werk eerlijk delen, meer zeggenschap voor werknemers, kleinere klassen in de basisschool, een hogere kwaliteit van praktijkonderwijs en meer beschikbaarheid van gezond eten. Bestaanszekerheid ten behoeve van

22

menswaardigheid, zowel bij Drees als nu. Een groene agenda was er onder Drees nog niet.

Welvaartsgroei is geen gelijkmaker gebleken. De toename van de welvaart in de laatste halve eeuw is niet onderaan de maatschappelijke ladder terecht gekomen. Te veel gaat naar te weinigen. De algemene koopkracht is in een halve eeuw met zo'n 30% toegenomen, maar aan de onderkant is de koopkracht nagenoeg gelijk gebleven, ook voor mensen met het minimumloon. En dan rijst de vraag: wat is de betekenis van welvaart als de mensen die daar de meeste behoefte aan hebben daar het minste van profiteren? Een andere ontwikkeling is, dat de toegenomen consumptie een steeds zwaardere wissel trekt op mens en planeet. Zo stond de benzineauto lange tijd symbool voor

vrijheid en geluk, nu associëren we die met vieze lucht en de belangen van de fossiele industrie. Over 12 jaar mogen benzineauto's dan ook niet meer worden verkocht. En Coca-Cola, voorheen een luxe drank, is nu een massaproduct, dat we associëren met een ongezonde leefstijl. De overconsumptie van frisdrank draag bij aan overgewicht.

Net als na de oorlog staan we weer voor een periode van herstel en vernieuwing. Maar de paradox van tegenwoordig is dat we voor veel van de uitdagingen waar we voor staan geen tijd te verliezen hebben en dat er toch heel veel tijd nodig zal zijn voor structureel herstel. We moeten onze verzorgingsstaat heropbouwen en we moeten bouwen aan een samenleving die weer samenleeft. Het probleem is echter dat we als overheid en als samenleving niet langer beschikken over het juiste gereedschap om een gemeenschap op te kunnen bouwen. Om dat te begrijpen moeten we terug naar de jaren 80 en 90. Tegen de achtergrond van economische stagnatie, hoge werkloosheid en een oplopende staatsschuld vond er in die jaren een andere manier van denken plaats onder publiek en bestuurlijk Nederland. De nieuwe mentaliteit is het beste samen te vatten als een beweging waarbij de overheid werd afgewaardeerd en de markt werd opgewaardeerd. Binnen de overheid werd het denken in markten het devies. Specialistische kennis stroomde de

overheidsorganisaties uit, externe kennis van dure consultants stroomde de organisatie in. Je zou kunnen zeggen, door te weinig kennis in huis te behouden raakte de overheid de regie kwijt en kreeg ze er afhankelijkheid voor terug. Ook werd marktwerking in de publieke sector geïntroduceerd. Essentiële voorzieningen zoals volkshuisvesting, zorg, openbaar vervoer en kinderopvang kwamen in handen van commerciële beleggers. Het belang van collectief welzijn raakte ondergeschikt aan kortetermijn-winst van beleggers. Dat heeft geleid tot verslechterde toegang tot essentiële voorzieningen en een aanmerkelijke verschraling van het aanbod. Obstakels voor het bedrijfsleven werden teruggedrongen. Regels die in het leven waren geroepen om werkenden, de natuur en het milieu te beschermen werd systematisch versoepeld. Het werd werkgevers aantrekkelijker gemaakt om goedkope uitzend- en oproepkrachten in dienst te nemen dan om werkenden stevige vastigheid te bieden. Bedrijven kregen vrij spel, met de gedachte dat we allemaal zouden profiteren van een gunstig vestigingsklimaat voor multinationals.

Het resultaat was een samenleving die verdeeld raakte tussen de "haves" en de "havenots". Na de eeuwwisseling kwam daar een nieuwe tegenstelling bij: die van de "cans" en de "cannots". We moesten

zelfredzaam worden. Van burgers en het maatschappelijk middenveld werd verwacht dat zij meer voor elkaar gingen zorgen. Aanname was dat de overheid dan minder hoefde te doen. En zo kon het gebeuren dat onze verzorgingsstaat met zijn ruimhartige basisvoorzieningen nu geen recht meer is maar een gunst. En daar waar gunsten worden verleend gaat het wantrouwen regeren. De angst dat mensen te veel krijgen is groter dan de angst dat mensen te kort komen. De groep mensen die echt afhankelijk is van de overheid wordt geconfronteerd met ondoorgroendelijke bureaucratie, torenhoge terugvorderingen, vernedering en institutioneel racisme. Hulp en ondersteuning die in de jaren van Drees en de jaren daarna waren bedoeld om mensen te doen groeien, die houden nu de mensen zo klein als mogelijk.

En zo kon het gebeuren dat bestaanszekerheid het thema is geworden van de afgelopen verkiezingen. De meeste politici maken zich er sterk voor dat de

bestaanszekereren niet bestaansonzeker worden, maar het gaat erom, dat mensen in bestaansonzekerheid meer zekerheid en perspectief krijgen. En dan gaat het om meer dan geld alleen. Bestaanszekerheid betekent dat je kunt zijn wie je bent en kunt worden wie je wil worden. Daar is een basis voor nodig waar je op kunt rekenen en bouwen en daar hebben we grondrechten voor. Er zijn klassieke grondrechten, zoals artikel 1, dat discriminatie op welke grond dan ook verbiedt. Wanneer je permanent gediscrimineerd wordt of slachtoffer bent van uitsluiting leidt je een hoogst onzeker bestaan. En er zijn sociale grondrechten: recht op werk, huisvesting, gezondheidszorg en onderwijs. Al deze grondrechten vormen de grond waar we ons individuele leven op kunnen bouwen. Deze sociale grondrechten dateren uit 1983, uit een periode waarin de verschraling ervan, de vermarkting, werd ingezet. Vandaag verkeren ze alle tegelijkertijd in crisis. We hebben een wooncrisis, een zorgcrisis, een onderwijscrisis, een arbeidsmarktcrisis, een bestaanszekerheidscrisis en een leefomgevingscrisis. Ongelijkheid in onze sociale grondrechten leidt onherroepelijk tot ongelijkheid in participatie en politiek vertrouwen. Daar waar publieke voorzieningen zoals buslijnen, bibliotheken, ziekenhuizen en scholen verdwijnen, haken de mensen af. En zo is er dus een nieuwe tegenstelling bijgekomen. We hadden al de

“haves” en de “havenots”, sinds de eeuwwisseling zijn daar de “cans” en de “cannots” bijgekomen, en nu hebben we de “wants” en de “wantnots”. Samengevat: grote groepen mochten niet meedoen, grote groepen konden niet meedoen, en nu willen grote groepen simpelweg niet meer meedoen.

Ook de klimaatverandering en de afnemende biodiversiteit raken aan onze bestaanszekerheid. De “haves” en de “cans” hebben de kennis en de middelen om klimaatbewust te handelen: zonnepanelen, elektrische auto’s, energie- en voedselcorporaties e.d. Zij die hebben en kunnen krijgen meer. Probleem is, dat het contrast met de “havenots” en de “cannots” te groot is. Wie bezig is met overleven, heeft geen tijd en geen geld voor klimaatmaatregelen. De overheid is nalatig geweest om de bestaansonzekereren te helpen zich te wapenen tegen de klimaatlasten. We hebben een overheid nodig die de lusten en lasten van de energietransitie eerlijk gaat verdelen. En ook: binnen de groep van de “haves” bestaat een groep van superrijken. Zij dragen het meeste bij aan de ecologische crisis. Extreme rijkdom moet worden begrensd: niet alleen een bestaansminimum, maar ook een bestaansmaximum. De rijksten moeten meer belasting gaan betalen. Zij mogen niet hun ecologische voetafdruk afwentelen op de bestaansonzekereren. Deze

onrechtvaardigheid binnen de groene kwestie, net als bij de sociale kwestie, resulteert in mensen die afhaken. Zo wordt de democratie uitgehold. We kunnen het ons niet meer permitteren dat groepen langs de kant staan. Als mensen niet lekker in hun vel zitten, kunnen ze niet veranderen. Ook hier zien we het belang van sociale grondrechten. Biedt bestaansonzekereren een zekere basis in het leven, dan kunnen we de klimaatcrisis aan.

Samenwerking GroenLinks - Partij van de Arbeid.

Auteur: Marijke Kleijweg

Het kan niemand zijn ontgaan; er is sprake van een steeds verder gaande samenwerking tussen GroenLinks en Partij van de Arbeid. In de landelijke politiek is er voor de Kamerverkiezingen in november 2023 één kandidatenlijst gemaakt met daarop zowel Partij van de Arbeid als GroenLinks leden en zijn de partijen daarmee gezamenlijk de verkiezingen in gegaan. Met uiteraard dan ook één gezamenlijk verkiezingsprogramma.

Bij de provinciale Statenverkiezingen, eerder dat jaar, hadden beide partijen een eigen kandidatenlijst. Maar inmiddels zijn in Zuid-Holland de fracties van GroenLinks en PvdA gefuseerd (niet de partijen) en is er dus één GroenLinks-Partij van de Arbeid fractie.

In juni 2024 zijn er Europese verkiezingen en zal er één

kandidatenlijst zijn voor GroenLinks-PvdA. En ook weer één gezamenlijk Europees programma, dat zal worden vastgesteld op een gezamenlijk congres op 20 april.

Overigens zal na de Europese verkiezingen de gekozen gecombineerde fractie wel samenwerken maar; “De standpunten van GroenLinks-PvdA zullen na de verkiezingen ingebracht worden in twee Europese fracties: de Groenen/EFA en de Progressieve Alliantie van Socialisten en Democraten (S&D). Europarlementariërs zullen zich verdelen over beide Europese fracties”, stellen GroenLinks en PvdA in een gepubliceerd stappenplan.

In 2026 zijn er gemeenteraadsverkiezingen.

Ook in Voorschoten zullen we tot een besluit moeten komen hoe we de

verkiezingen in gaan; zelfstandig of met een gezamenlijke en gecombineerde lijst.

Misschien denken sommigen ook aan een fusie. De landelijke partijen denken daar misschien wel over, maar praten er vooralsnog niet over.

Daarnaast zijn er misschien ook sommigen die vinden dat GroenLinks Voorschoten beter als zelfstandige partij verder kan gaan als het tot een fusie met de PvdA mocht komen.

In Voorschoten, na een eerste proef van gezamenlijk campagne voeren, heeft een stuurgroepje bestaande uit fractievoorzitters en voorzitters van GroenLinks en PvdA een tijdelijk opgesteld. Een tijdelijk om te komen tot een besluit over hoe we de gemeenteraadsverkiezingen van 2026 in zullen gaan. Eind 2024 moet dit duidelijk zijn. En in geval van een gezamenlijke lijst willen we ook vastgelegd hebben hoe de lijst eruit komt te zien qua verdeling van PvdA'ers en GroenLinksers. We hebben immers te maken met partijen van ongelijke grootte.

In het stappenplan staat:

Meer samenwerking en betere afstemming tussen de raadsfracties

Themabijeenkomst voor leden om do's en don'ts, omvang en tempo en andere aandachtspunten m.b.t. een verdere samenwerking uit te diepen. Dit gaat zowel binnen GroenLinks als binnen de PvdA gebeuren. (GroenLinks heeft deze themabijeenkomst op 13 april)

Gezamenlijke ontspannen ledenontmoeting van PvdA'ers en GroenLinksers, in de zomer.

De ervaringen en gesprekken meenemend; voorbereiden van een voorstel tot besluit voor de beider ALV's.

Besluiten door ALV's in november/december.

Wij vinden het van groot belang om zoveel mogelijk leden te horen en opvattingen, overwegingen, reserves en enthousiasme mee te kunnen nemen in verdere ontwikkelingen.

Kom ook op 13 april.

Je hoeft niet heel goed ingevoerd te zijn in het onderwerp, je hoeft ook niet heel gemakkelijk te kunnen praten of anderen te kennen. De bijeenkomst is zo georganiseerd dat iedereen mee kan doen.

23 maart 2024: Opruimactie groot succes

Agenda voor leden

april	13	14.00-17.00 u.	Themamiddag over samenwerking met PvdA	Buurthuis de Boschbloem, Baron Schimmelp. v d Oyelaan 39
	24	20.00-22.00 u.	Groene borrel	Café de Lindeboom, Voorstraat 40
juni	8	16.00-18.00	Groene borrel	Café de Lindeboom, Voorstraat 40

Er zijn vaak meer activiteiten die minder lang van tevoren bekend zijn. Meld je daarvoor aan voor de GroenLinks app. Zie hieronder.

Mail

Wij sturen één à twee keer per maand een mail naar onze leden.

Dit is dan een uitnodiging voor een lokale activiteit of bijvoorbeeld informatie over ontwikkelingen die wij graag met de leden delen.

App

Ontvang je liever sneller informatie en wil je ook iets breder geïnformeerd worden dan kun je je aanmelden voor de Groenlinks app. Dat kan bij secretaris@glvs.nl met opgave van je telefoonnummer.

Als je geen mails krijgt van GroenLinks Voorschoten...

Als je geen mails van ons krijgt dan heb je misschien je mailadres niet opgegeven of er zit een fout in je vermelding in de landelijke administratie.

Wij kunnen je niet bereiken via de mail.

Je kunt hier alleen zelf verandering in aanbrengen.

Dat kun je doen via www.groenlinks.nl en dan inloggen via 'mijn groenlinks'. Daar kun je je mailadres controleren, veranderen en aangeven of je mails wilt ontvangen.

